

много хора, топот от конски копита и држккане на оржжие. Левски се сетил, че това е потерата. Той веднага изважда пакет от книжа, разравя огня, и ги пжхва в него²⁾: сетне изважда своя револвер зема и револвера на ханджията от стената, приготвя ги в две ржце, отваря вратата и стреля вжрху турските стражари, що били отвжн. Един стражар паднал ранен, другите се разбягали и Левски с юнашки скок изхвржкнал на двора. Той бил сигурен, че щом излезе нашироко, лесно ще се разправи и ще избегне от ржцете на потерата, чиято неподвижност му била позната. Левски, който прескачал биволите в с. Еникйой (Добруджанско), който прехвржквал през окопите на белградската крепост, за което другарите му дали тжй сполучливото прозвище, и сега вярвал на своите сили и на своя ангел. Ханчето имало двор, ограден с висок здрав плет. Левски примерил с очи високия плет пред себе си и полетял в джздуха. В миг той се намерил вржз плета. Няколко пушки изтрещяли по него. За нещастие единия му крак попаднал вжрху здрав остжр кол, който се набил през вжрвите, навущата в джнестите потури, и апостола увиснал на високия плет, като птица с пребити криле. Той се опитал да измжкне крака си от кола, но поради височината, това не можело лесно да сгане. В това

²⁾ Вжможно тука да е изгорен дневника на апостола защото той в няколко писма казва, че си джржи подробен дневчик за работата.